

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Испания) и Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ответника (втори апелативен състав) от 30 май 2008 г. (преписка R 1034/2007-2),
- да се осъди ответникът да заплати разноските, включително направените в хода на процедурата по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „MATRATZEN CONCORD“ за стоки от класове 10, 20 и 24 (заявка № 3 355 369).

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в процедурата по възражението: Pablo Barranco Schnitzler и Mariano Barranco Rodriguez

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Национална словна марка „MATRATZEN“ за стоки от клас 20.

Решение на отдела по споровете: Отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като не съществува вероятност от объркване на конфликтните марки, и нарушение на член 43, параграф 2 от регламента, тъй като не е доказано реалното използване на марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението.

Жалба, подадена на 25 август 2008 г. — Pannon Hőerőmű Zrt./Комисия

(Дело T-352/08)

(2008/C 285/85)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pécs, Унгария) (представители: M. Kohlrusz, P. Simon и G. Ormai, ügyvédek)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- като главно искане, да се отмени Решение на Комисията от 4 юни 2008 г. относно помощта, предоставена от Унгария в рамките на споразуменията за дългосрочно закупуване на електрическа енергия (C 41/2005 (ex NN 49/05) (наричано по-нататък „обжалваното решение“),
- при условията на евентуалност, жалбоподателят да бъде освободен от наложено на Унгария с обжалваното решение задължение да върне помощта.
- да се осъди Комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят е акционерно дружество от затворен тип, което се занимава главно с производство на електрическа енергия. Преди присъединяването на Унгария към Европейския съюз някои производители на електрическа енергия, в качеството на продавачи, и MVM Trade Villamosenergia-kereskedelmi Zrt. (наричано по-нататък „MVM“) в качеството на купувач, сключват споразумения за дългосрочно закупуване на електрическа енергия (наричани по-нататък „споразумения“). По силата на посочените споразумения MVM има задължението да закупи определено минимално количество електрическа енергия от производителите, които работят в рамките на споразуменията. Съгласно обжалваното решение това задължение за закупуване съставлява несъвместима с общия пазар държавна помощ, която трябва да бъде възстановена от бенефициерите.

В подкрепа на главното си искане за отмяна на обжалваното решение жалбоподателят твърди основно, че са налице съществени нарушения на изискванията за форма, неправилно прилагане на правните норми и задължение за доставка от общ икономически интерес.

По отношение на съществените нарушения на изискванията за форма жалбоподателят се оплаква, на първо място, от това, че Комисията не е разгледала всяко от споразуменията по отделно, а е направила посочения общ извод по отношение на всички споразумения. На второ място, жалбоподателят твърди, че Комисията не е взела предвид дългосрочното действие на споразуменията, а е разгледала единствено периода между присъединяването на Унгария към Европейския съюз и приемането на обжалваното решение, считано от 1 май 2004 г. На трето място, жалбоподателят твърди, че Комисията е разгледала само как би постъпил даден икономически субект на мястото на MVM, а не е анализираща какво поведение би имал икономически субект на мястото на производител на електрическа енергия. На четвърто място, той твърди, че Комисията погрешно е квалифицирала като „гаранция“ механизма за определяне на цените, приет в рамките на споразуменията. На пето и последно място, добавя, че във връзка с нарушаването на конкуренцията Комисията е направила единствено общи твърдения и не е разгледала действителните обстоятелства.

Жалбоподателят изтъква довод, основан на неправилното прилагане на правната уредба към настоящото дело, при положение че правният довод, изведен от наличието на съществени нарушения на изискванията за форма, се окаже неоснователен. Според жалбоподателя не са изпълнени изискванията за квалифицирането като държавна помощ на сключените от него споразумения. На първо място, Комисията неправилно е приложила критерия за частен инвеститор, тъй като положението на MVM не можело да се сравнява с това на типичния частен инвеститор. На второ място, не можел да се установи селективният характер на мярката, понеже подписването на споразуменията било подчинено на изрично законово задължение. На трето място, предимството не било предоставено в тежест на публични фондове, тъй като MVM е търговско дружество, което работи в условия на пазарна икономика. На четвърто място, не е налице нарушаване на конкуренцията, защото не е възможно да се уговори споразуменията да поражат последици върху компетентността.

Ако въпреки това Първоинстанционният съд счете, че изискванията за държавна помощ са изпълнени, жалбоподателят твърди, че доставената от него услуга има характер на услуга от общ икономически интерес и поради това сключените от жалбоподателя споразумения не съставляват държавна помощ, несъвместима с общия пазар.

В подкрепа на искането си, предявено в жалбата му при условия на евентуалност, целящо освобождаването му от задължението за възстановяване, жалбоподателят се позовава на принципите на пропорционалност, на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, както и на правото на съдебно обжалване.

Жалба, подадена на 21 август 2008 г. — Spira/Комисия

(Дело T-354/08)

(2008/C 285/86)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Diamanhandel A. Spira BVBA (Антверпен, Белгия) (представители: J. Bourgeois, Y. Van Gerven, F. Louis, A. Vallery, avocats)

Отговорник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията от 5 юни 2008 г., постановено съгласно член 7, параграф 2 от Регламент № 773/2004 на Съвета по преписка COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят по настоящото дело обжалва Решение (2008) D/203546 на Комисията от 5 юни 2008 г., с което Комисията обявява, че промяната във фактическата обстановка поради отмяната от Първоинстанционния съд на свързаното с ангажименти решение ⁽¹⁾ не е определящо обстоятелство, налагащо на Комисията да преразгледа нейното Решение (2007) D/200338 от 26 януари 2007 г., с което поради липсата на общостен интерес тя отхвърля жалбата на жалбоподателя за нарушение на членове 81 и 82 ЕО, свързано с използваната от De Beers Group система Supplier of Choice (наричана по-нататък „SoC“) за разпространение на необработени диаманти („решението за отхвърляне“ ⁽²⁾) (преписка COMP/38.826/B-2-Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice).

Жалбоподателят излага три правни основания в подкрепа на жалбата си.

Първо, според жалбоподателя Комисията не е проучила грижливо и безпристрастно антиконкурентните практики, посочени от него в жалбата му пред Комисията.

Второ, жалбоподателят смята, че при преразглеждане на въпроса за недопускането до пазара Комисията не може да твърди, че липсва общостен интерес, за да разгледа жалбата с оглед на значителните вреди, които произтичат от недопускането до пазара, причинено от системата SoC. Според жалбоподателя трябва да съществува общостен интерес по отношение на недопускането до пазара, тъй като то засяга наличието на необработени диаманти в рамките на ЕС и дори в целия свят. Той смята, че системата за разпространение SoC е антиконкурентна система за избирателно разпространение, която нарушава конкуренцията между марките.

Трето, при условията на евентуалност жалбоподателят изтъква, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и неправилно е мотивирала оценката си по отношение на последиците от недопускането до пазара като:

- първо не е определила структурата на анализирания пазар, пазарната мощ на съответното дружество и пазарното положение на неговите конкуренти,
- не е проучила всички възможни ограничения или монополни дейности на доставчика, чиято система за избирателно разпространение е предмет на разглеждане.